

ИЗЛЖГАЛИ И ЦАРЯ И ОВЧАРЯ.

Било лето. Циганите весело живели под своите катуни. Едни работили, други просили, трети свирили и всички били сити и доволни. Но наближила есента. Спомнили си безгрижните като щуреца цигани, че ще дойде лютa зима, ще дойде и черно циганско тегло; спомнили си те и се замислили, как ще прекарат студени зимни нощи под скжсани катуни.

— Хайде да идем при новия цар и да му искаме дани даде две лета, а една зима, казал черибашията им.

— Да идем, да идем, извикали другите цигани — новият цар е добър и ще ни даде две лета и една зима.

Отишли циганите при царя и му се примолили:

— Добри ни царю, да ти е честито царството! много ти се молим, дай ни две лета, а една зима. Нали виждаш, царю, — ние сме окжсани, без кжщи сме, а зимата е страшна: има виелици и мразове, та ще ни измори!

— Добре, отговорил, царя, сега нали е лето.

— Е па лето е, рекли циганите.

— След него ще дойде зима?

— Така, зима ще дойде, царю!

— А след зимата нали ще дойде пак лето!

— Така, пак лето ще дойде, царю.

— И така ще ви станат две лета, а една зима, казал царя.

Зарадва ли се циганите, благодарили на царя и си тржгнали.

— Брее, колко е добър царя! рекал черибашията. — Хайде да искаме да ни намали и данжка.

Повжрнали се циганите пак при царя и му казали.